

*Spørgsmål 7:**Ad § 23.3.05. Amtsskatteinspektorerne.*

I anmærkningerne til konto 35. omtales flytning af flere amtstuer og amtsligningsinspektorer. Hvilke amtstuer m. v. påregnes at skulle flytte, og hvor flyttes de hen? Hvor vil der blive foretaget udvidelser?

Svar:

Udgiften må ses på baggrund af lov nr. 204 af 3. juni 1967 om amtsskatteråd og amtsskatteinspektorer. Ved denne lov blev der skabt hjemmel for at sammenlægge amtsligningsinspektorer og amtstuer til en fælles statslig institution. Loven indeholder endvidere en bestemmelse om, at finansministeren kan bestemme, at et amtsskatteinspektorat skal yde et skatteråd sekretariatsbistand. Som et led i sammenlægningen og effektiviseringen af skatteligningen, har man foreløbig på udlånsbasis omskølet og overført kvalificeret amtstuepersonale til amtsligningsinspektorerne. Man har i overgangsperioden bestræbt sig på i videst mulig udstrækning at udnytte de lokalemæssige faciliteter, man råder over, bl. a. ved at henlægge skatterådssekretariater til amtstuer, hvor der var praktisk mulighed herfor, men det vil ikke være muligt helt at undgå anvendelsen af nye lokaler.

Ved udarbejdelsen af forslaget til finanslov for finansåret 1969-70 har man påregnet, at der som følge af sammenlægning af amtstuer og amtsligningsinspektorer vil opstå lokalebehov, bl. a. i Århus og Haderslev.

Amtsligningsinspektorerens sekretariatsbistand til skatteråd vil medføre yderligere lokalebehov bl. a. i Hjørring, Ålborg, Randers, Vejle og Åbenrå-Sønderborg.

Der foreligger ikke umiddelbare planer om at flytte amtstuer eller amtsligningsinspektorer fra én by til en anden.

*Spørgsmål 8:**Ad § 23. Tekstanmærkning nr. 21.*

Er den i anmærkningerne hertil omtalte ordnings ophævelse forhandlet med de pågældende tjenestemandorganisationer?

Svar:

Den hidtidige ordning, hvorefter der kan gives lån til tjenestemænd og andre statsansatte til køb af automobil, blev gennemført ved finansministeriets cirkulære af 9. maj 1949 med senere ændringer på grundlag af indstilling fra et af finansministeriet nedsat udvalg, hvori alene sad repræsentanter fra styrelserne.

De forudsætninger, som lå til grund for gennemførelsen af ordningen — som oprindeligt ikke indeholdt noget moment af favørstilling med hensyn til rentens højde — har i de forløbne 20 år ændret sig afgørende, dels derved, at stigningen i levedoden har givet langt bredere kredse af befolkningen økonomisk mulighed for køb af automobil, dels ved at der af pengeinstitutterne er tilvejebragt låneordninger, der muliggør finansiering af bilkøb på rimelige vilkår. Regeringen har derfor ment, at ordningen burde ophæves som en generel ordning, og at den kun burde bevares i de tilfælde, hvor ganske særlige forhold gør sig gældende, nemlig for landpolitibetjente under justitsministeriet og for ansatte under udenrigsministeriet, der udsendes til tjeneste i udlandet, jfr. besvarelsen nedenfor ad spørgsmål 9.

Under hensyn til det anførte har finansministeriet ikke anset det for påkrævet at forhandle spørgsmålet om ændringen af ordningen med tjenestemandorganisationerne.

*Spørgsmål 9:**Ad § 23. Tekstanmærkning nr. 22.*

Hvilke særlige forhold begrunder opretholdelsen af den hidtil gældende ord-